

[Margrete Auken]

stændig relevant bemærkning af Kaj Rosenkvist.

Så vil jeg godt lige her også føje ind, at de fisk, vi snakker om, er skrubber. Skrubber er en mager fisk, der ikke ophober kviksølv i synderligt omfang. Det gør ål, og det gør sild. Vi har brug for at få kigget på de steder, hvor farerne ligger, og hvor der faktisk kan opstå oven i købet en akut fare, ikke sådan at vi falder om stadig væk; det er måske ikke engang så meget, at levnedsmiddelinstittuttet vil sige, at det er farligt. Det har sådan en underlig måde at regne vores liv ud på, hvor det sådan livslangt beregnes, hvor meget kviksølv vi kan tåle. Men jeg synes nok, at vi skal være meget omhyggelige med, hvordan vi snakker om det forbud deroppe.

Så vil jeg godt lige til sidst citere formanden for Jegindø Fiskeriforening, Johan Noer, som på et møde, jeg var til sammen med ham, sagde, at den eneste tjeneste, Cheminova havde gjort fiskerne i Limfjorden, var, at de havde fået slået alle fiskene ihjel et år før fiskeriforbuddet kom.

Waldorff (VS):

Jeg har tilladt mig at tage et glas vand med. Det er en grundvandsprøve fra Cheminovas fabriksområde, som nogle gode venner har skaffet mig i dagens anledning. Jeg tror ikke, jeg kan anbefale det, men jeg kunne ærlig talt godt tænke mig at se en af de ordførere, som er med til at dække over det svi-neri, der foregår på Cheminova, nedsvælge dette glas. Hr. Camre er jo efter egen opfatelse, tror jeg nok, en af dem, som har en vis dødsforagt i forhold til miljøproblemerne, og jeg kunne da forestille mig, at han i anden runde kunne tænke sig at smage på det.

Vi er blevet

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

Undskyld, udskænkning i folketingsalen er ikke tilladt. (*Munterhed*).

Waldorff (VS):

Nej, men jeg kan som sagt heller ikke anbefale det.

Vi er blevet tudet ørerne fulde i den sidste tid med, at de problemer, som vi står med i dag, og som andre ordførere har oprullet meget udmærket, specielt fru Margrete Auken og hr. Bolvig, er fortidens synder, som

man nu skal se at finde en eller anden mindelig, rimelig og økonomisk acceptabel løsning på, og det er ikke mindst miljøministeren, som har kørt den linje i forhold til Cheminovaproblemerne.

Det er simpelt hen forkert efter min opfattelse. Det er selvfølgelig ganske rigtigt, at en del af problemet er, at man tidligere, især tidligere, har begravet enorme mængder af giftaffald over hele landet, og at den gift nu er i gang med at forpeste miljøet og ødelægge grundvandet, havmiljøet og fuglelivet.

Men det væsentligste problem, vi står over for i dag, er, at holdningen i dag hos politikere og hos miljømyndigheder næsten er grundlæggende den samme, som holdningen var, dengang man smed giften i disse gruber rundt omkring i landet. Man vil allerhelst undgå at foretage sig noget som helst i forhold til giftdepoterne. Man ville helst lade miljøet og befolkningen betale for virksomhedernes ødelæggelser, hvis det kan ske i rimelig stilhed, og man er klar til at benytte sig af utroligt grove metoder for at presse den slags løsninger igennem. På den måde må man sige, at Cheminovasagen er en gave til os, fordi den afslører disse ting.

Jeg vil ikke gå så meget ind på den konkrete sag med hensyn til, hvad de faktisk har foretaget sig: ulovlig spildevandsudledning, nedgravning af depoter osv., men nok så meget beskæftige mig med myndighedernes holdning, og det er den, som er blevet afsløret så grundigt med Cheminovasagen.

Man blev opmærksom på et af Cheminovas depoter i 1977 i Måløv. Man har stoppet vandboringer. Myndighederne har stort set ikke foretaget sig noget og slet ikke noget for at få depotet væk.

Man har på samme måde forholdt sig til den stribe af depoter, som dukkede op efter 1976-77, og da det kom rigtig langt, lod miljøministeren sig presse til at sige: ja men så må vi hellere lave en kortlægning af, hvad der findes af giftdepoter i Danmark. Og det laver man så stadig væk. Man kortlægger problemet. Men de depoter, som altså ikke behøver at blive kortlagt, ud over at man altså kan notere, at de findes, fordi de faktisk findes, og fordi de faktisk allerede i dag er et erkendt miljøproblem, dem løfter man stort set ikke en finger for at gøre noget ved.

Alle og enhver ved, at det er løgn, når man i dag forsøger at fremstille Cheminova-